

Marian PalejOśrodek Geometrii i Grafiki Inżynierskiej
Politechnika Śląska**Niektóre właściwości elementarnego, zdegenerowanego przekształcenia stopnia drugiego**

W pracy rozważa się przekształcenie oparte na następującym działaniu. Niech dana będzie dowolna, niezdegenerowana stożkowa liniowa /stożkowa stycznych/ ω , w szczególności okrąg oraz dwie wyróżnione w niej styczne a_1 i a_2 / $a_1 \cap a_2 = W$ /. Dowolnej prostej m płaszczyzny okręgu ω przyporządkowuje się punkt uzyskany w wyniku następującej konstrukcji: prosta m przecina styczne a_1, a_2 w kolejnych punktach: $m \cap a_1 = M_1, m \cap a_2 = M_2$. Wyznacza się pozostałe styczne do krzywej ω w tych punktach – proste m_1 i m_2 . Punkt $m_1 \cap m_2 = M$ przyjmuje się jako obraz prostej m .

Zauważmy, że obrazem pęku prostych o dowolnym środku S np. $S /m, n, p \dots/$ jest utwór powstały z przecięcia się odpowiadających sobie prostych w dwóch rzutowych pękach klasy drugiej. Pęk $/S/$ bowiem wycina na stycznych a_1 i a_2 perspektywiczne szeregi punktów $a_1 /M_1, N_1, P_1 \dots/, a_2 /M_2, N_2, P_2 \dots/$, a te z kolei wyznaczają perspektywiczne z nimi pęki stycznych do ω , stanowiące pęki klasy drugiej /pęki $/\omega_1 / i / \omega_2/$ o wspólnej podstawie $\omega /$. Wiadomo, że utworem punktów wspólnych elementów homologicznych w dwóch rzutowych pękach klasy drugiej jest krzywa rzędu czwartego c^4 . W rozpatrywanym jednak przypadku zauważymy, że elementem c^4 są dwie proste – są to proste s_1 i s_1 styczne do stożkowej ω , przynależne do punktu S . Istotnie bowiem jeżeli np. $m = s_1$, to każdy punkt prostej s_1 jest punktem $m \cap s_1$; jednocześnie $m \cap s_2 = W$, a różna od s_2 styczna przynależna do tego punktu to prosta s_1 . W rezultacie mamy jako część wspólną $s_1 \cap s_1 = s_1$. Wynika stąd jasno, że pozostałą częścią krzywej c^4 jest stożkowa σ^2 . Mamy więc do czynienia ze znanym zresztą faktem stwierdzającym, że punkty przecięcia odpowiadających sobie stycznych dwóch rzutowych pęków klasy drugiej o wspólnej podstawie tworzą krzywą stopnia drugiego.

W pracy rozstrzygnięto pytanie czy i kiedy stożkowa σ^2 będzie zawierała punkty niewłaściwe. Analiza tego problemu prowadząca do ustalenia rodzaju stożkowej σ^2 w poszczególnych przypadkach polega na odwołaniu się do rozważań przestrzennych, w szczególności do konstrukcji linii przenikania dwóch powierzchni stopnia drugiego opisanych na wspólnej kuli. Omówiono również przypadki szczególne rozpatrywanego przekształcenia.

Marian Palej
25.01.1995 r.